

[Erhard Jakobsen.]

trum-demokraterne – og jeg ved, vi har støtte andetsteds – at få understreget, få gjort op med den tankegang.

Punkt 1. Folkeskolen er ikke forældrenes skole. Folkeskolen er ikke lærernes skole. Folkeskolen er ikke børnenes skole. Folkeskolen er samfundets skole. Grundloven giver forældre ret til at lade deres børn undervise hjemme, og så kan de få prøver osv. Den giver også mulighed for, at de kan sende børnene i private skoler, men skal børnene i samfundets skoler, så er det os, der bestemmer, hvad der skal læres i disse skoler, og det er ikke børnene, og det er ikke forældrene, og det er ikke lærerne. Den retningslinje vil jeg meget gerne forsøge at vinde flertal for i dette ting.

Akkurat det samme gælder om gymnasiet. Det er ikke lærerne og eleverne, der skal bestemme, hvad gymnasiet skal gå ud på, og som vi tidligere har sagt det, vil ethvert forsøg fra undervisningsministerens side på at gøre gymnasiet til en stor folkelig læreanstalt blive mødt med energisk modstand. Jeg gentager en provokerende udtalelse, jeg har fremsat et par gange før: gymnasiet er for de dygtigste. Dermed er det ikke sagt, at de andre er udelukket. For min skyld gerne. Luk andre kilder op. Lad alle mulige unge blive undervist på anden måde, men ikke i gymnasiet, for gymnasiets karakter af skole for de dygtigste skal opretholdes, ellers sænker vi niveauet, og derved sænker vi også universitetets niveau.

Med hensyn til universitetet vil jeg sige – og det har jeg også hørt socialdemokrater sige – er det dér med universiteternes selvstændighed ikke noget romantik? Må vi ikke også her sige, at med de mange penge, som alle landets skatteydere investerer i universiteter og læreanstalter, må vi garantere borgerne, at det bliver det, som borgerne synes der skal være. Hermed mener jeg ikke begrænsning af fag, den er jeg slet ikke med på. Jeg mener, at forskningen bør have sin fulde frihed. Jeg taler her alene om undervisning. Hvad en cand.polit. skal lære på et universitet, skal ikke bestemmes af en forsamling bestående af nogle lærere, en masse studenter og så nogle rengøringsassistenter på den pågældende læreanstalt. Det skal ikke være dem, der bestemmer eksamenskravene, og hvad det skal gå ud på; det skal være de folk, der ved, hvad studiet skal bruges til, på samme måde som det er det inden for lægevidenskab.

Altså universiteterne må indstille sig på, at

de er samfundsinstitutioner, og derfor må man også væk fra at spille samfundets tid, som man gør nu. Under demokratiseringsparoler spilder man kostbare arbejdstimer, hvor folk, der kunne bruges til noget meget bedre, må sidde i timevis og høre på en masse sludder, som nogle laver, fordi de vil lave politik. Det skal folk sidde og spille deres tid på. Det må være forbi. Jeg håber, vi får enighed i den kommende samling om at lave helt om på styrelsesloven for universiteterne, hvad vi desværre ikke fik igennem i den forrige samling.

Jeg understreger, at regeringen kan regne med centrum-demokraternes støtte. Jeg ved godt, det ikke lyder af så forfærdelig meget, fordi vi er kun fire, men jeg ved også, at de fire kan betyde noget i visse situationer, og dér svigter vi ikke. Men regeringen må regne lige så sikkert med, at hvis man forsøger at opretholde den nuværende tingenes tilstand på skoler og undervisningsanstalter, vil centrum-demokraterne være at finde fast og sikkert på den modsatte side.

Jeg så med stor glæde, at statsministeren flyttede afsnittet om udlandet helt hen i slutningen af sin tale. Jeg havde ellers frygtet noget andet. Jeg havde sådan så småt tænkt: nu, hvor USA og Spanien må klare sig uden Palme, så kan det godt være, at hr. Anker Jørgensen vil til at optræde som den med pegefingeren. Men all right, de må stadig væk klare sig uden Palme og i dag altså også uden hr. Anker Jørgensen.

Jeg skal ikke opmuntre til en ny praksis på dette område, men jeg kan ikke helt lade være med at tage en diskussion op, som vi havde for et år siden. Jeg synes, det ville have været klædeligt – ikke mindst da en række medlemmer af dette høje ting har været på besøg i Spanien og nogle har endda haft særdeles gode forbindelser med fremtrædende folk, har jeg forstået på tegninger i aviserne – om der nogle gange fra denne talerstol i dag var ydet honnør til det nye styre i Spanien, fuld honnør til de folk, der har klaret en vanskelig opgave noget dygtigere, end adskillige politikere rundt omkring i Europa har klaret deres opgave. Der kunne være god grund til at yde honnør til den nye konge, som blev modtaget også af dansk presse, hvoraf måske to havde været dernede, med alle erklæringer om, at han duede selvfølgelig til ingenting, og det var jo bare Franco osv. Der er styret meget, meget dygtigt i Spanien. Vi er nogle stykker, der har haft lejlighed til at